

A szegedi járás politikai akadémiáján holnap kezdik munkájukat

Az elmúlt évben a szegedi járásban is nagy sikerrel működtek a megyei pártbizottság politikai akadémiái. A járás községeiben a politikai akadémiák keretében nagyszámú résztvevő hasznos előadásokat hallgatott az időszerű és fontos kérdésekről. Idén a járásban holnap, csütörtökön kezdik munkájukat a politikai akadémiák. A résztvevők meghallgatják az első előadást, majd utána részükre filmet vetítenek.

Deszken Kiss Sándorné, a járási pártbizottság munkatársa, Mórahalmon Szilágyi Júlia, a megyei pártbizottság agit-prop. osztályának vezetője, Algyón Csáposzki István, a megyei pártbizottság munkatársa, Kisteleken Rózsa István, a járási pártbizottság első titkára, Sándorfalván Forgó Lászlóné, a Szegedi Konzervgyár igazgatója, Bakson dr. Papp Ignác tanáreged, Szőregen Barna György agrónómus, Dorozsmán Siklós Sándor, a megyei pártbizottság munkatársa tart előadást.

Tíz megyei tsz vesz részt az országos gabona-termesztési tanácskozáson

A Földművelésügyi Minisztérium, a Magyar Agrártudományi Egyesület növénytermesztési társasága, valamint a MEDOSZ október 16-án, pénteken országos búzatermesztési tanácskozást rendez Budapesten. A megbeszélés résztvevői a gabona-termesztés tapasztalatait, valamint további feladatait vitatják meg.

A tanácskozáson megyénk tíz, a gabona-termesztésben legjobb eredményt elért termelőszövetkezetének elnöke, valamint agrónómusa is részt vesz.

gyezze fel, reggel beszéljünk a kerületi ügyéssel,

A beszámoló végén szót kért. Érezte, hogy nem egészen ura saját gondolatainak, de elfutotta a méreg. Igazságtalannak találta az elnöki beszámolóban elhangzott megjegyzéseket.

Visszaautasított a vadakat — kezdte fortissimón, szelid, fiatalos arca redőkké gyűrődött — még hogy én... én nem dolgozom?

A népfrontnál semmit, magának ez a közfunkció olyan, mint a tyúkszem az ember lábujján... jobb ha nincs — ironizált az elnök.

A két hosszú asztalnál ülő bizottsági tagok közül egyik-másik kuncogva nyomta vissza nevetésként, egy vasutas-egyenruhás meg akkorát nevetett, mintha egy fiatal oroszán bögne a teremben.

Megmosolyognak engem — kapott józan eszébe a körülötte kialakult helyzet.

Olyan munka ez is, mint a többi. Csinálom én ezt, tisztelt hölgyeim és uraim, dehát... osztályvezető vagyok, meg pártinstruktor, propagandista, körzeti pártvezetőségi bizt. munkásor, meg tanácsstag, állandó bizottsági titkár, meg egyetemi hallgató a levelező tagozaton és...

Elég... Elég! Ne folytassa tovább, máris szédül a fejem — vágta el a mondat végét egy idősebb ember. — Azon csodálkozom, hogy maga még életben van, orvos vagyok, ismerem az emberi szervezet teherbírását.

Mondjon le — ajánlotta jóindulattal egy fejkendős háziasszony.

Biztosan tetszik neki, hogy minden lében kanál — sottogta szomszédjának egy gyomorbetegnek látszó, száraz ember.

Horváth meghallotta. Válaszolni akart, de az elnök megelőzte.

Másról mondjon le... Miért éppen erről?

Állt mint valamilyen kirakott céltábla. Gondolatait rendezgette. Bántotta, hogy így megszegyefittette az elnök, meg a száraz ember sottogása.

Ki akar minden lében kanál lenni? Még szép, hogy azt nem gondolja magában: ezért valami külön díjazás is jár. — Kíván még szólni? — kérdezte az elnök.

Most mondják meg, mit csináljak? — tárta széjjel karjait, tanácstalanul, mint a tápié pléhrisztus.

Halk duruzsolás volt a válasz, néhányan lesunyit fejjel hallgattak, Horváth

Bekapcsolják a vízhálózatba a Korondi és a Parajdi utcát is

Panasszal fordultak hozzánk a Parajdi utca lakói, hogy nincs elég vizük. Fent a lakásokban egyáltalán nem folyik a csap, s ha vízre van szükségük, minden alkalommal le kell menniük az udvaron lévő kifolyóhoz, s szerencsésük van, ha ott is meg tudják meríteni az edényt. Az a helyzet, hogy a Parajdi és a Korondi utcák lakóit egy artézi kút látja el vízzel, amelyet a Csanádi utca és a Korondi utca sarkán lévő ház udvarán fúrtak csaknem 70 esztendővel ezelőtt. Igen öreg »jószág« tehát ez a kút, nem csoda, ha nehezen bírja el látni mindkét utca szükségletét. A lakosok ezért már több alkalommal fordultak segítségért az I. kerületi tanácshoz, hogy házaikat, lakásaikat kapcsolják be a városi vízhálózatba, annál is inkább, mivel a magasnyomású vezeték mindkét utca végénél, a Székely soron húzódik végig.

A napokban kint jártunk a helyszínen és megállapítottuk a következőket. A Parajdi utcában lévő házaknál valóban vékonyon csörgedezik a víz az udvarokon lévő kifolyókból, s félo, hogy a tél beálltával teljesen elapad. Beszélgettünk néhány emberrel, akik elmondották, hogy jelenleg is többször nincs vizük, aminek szerintük az az oka, hogy az artézi kutas házaknál lakók néha elzárják a főcsapot. De ha szabadon folyhat a víz, akkor sem elegendő mindkét utca lakosságának. Elmondották: ha az I. kerületi tanács bekapcsolná házaikat a városi vízhálózatba, szívesen kiásnák az árkokat társadalmi munkában.

Beszélgetés közben átmentünk a Korondi utcába is, ahol néhány lakó azzal fogadott bennünket, hogy ők már ássák az árkokat, az ő utcájukat hamarosan bekapcsolják a hálózatba. A Parajdi utcaiak nem értették a dolgot és feltették azt a kérdést: ők miért mostoha gyermekei a tanácsnak?

Ebben az ügyben az I. kerületi tanácshoz fordultunk Érdeklődésünkre illetékes helyről a következő választ kaptuk: Nagyon ismerik a fentebb említett két utca lakóinak problémáját, s mindent elkövetnek annak megoldásáért. A tanács most szerzett valahonnan annyi pénzt, hogy a Korondi utcában megkezdhetik a magasnyomású hálózat csöveinek lefektetését. A lakók már hozzá is fogtak az árkok kiásásához, társadalmi munkában. Nincs ok azonban aggodalomra a Parajdi utcában sem, mert lehetőleg még ebben az esztendőben ők is megkapják a hálózati vizet, nem lesznek kiszolgáltatva az öreg kút »kénye-kedvére«.

Az országban először Szegeden létesítenek építőipari telephelyet

A nyugati ipari övezetben, a Dorozsmai út mentén terül el a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat eljövendő telephelye. A huszonnégy holdnyi területen egyelőre még alig néhány üzem működik. Néhány éve került csak ide az előregyártó részleg a Marx térről és a mozaiklap üzem a Mérey utcából. Azóta létesítették az üzemanyagtelepet. Ezek, valamint az új transzformátorállomás már jelzik, hogy mi minden épül itt az elkövetkezendő években.

A vállalat jelenleg működő üzemrészeit szanaszét szóródtak a városban.

Korszerűtlenek a műhelyek és a felszerelésük is, zavarják a lakosság nyugalmát és az utca képét. Csak néhányat említve példának: a Petőfi Sándor sugárúti szakipari részleg, a Római körúti fa- és ácstelep, a Csongrádi sugárúti lakóházban elhelyezett asztalosüzem, a Madách utcai bádógos-, az Óz utcai lakatosüzem, valamint a Bocskai utcai gép-

javító és szerelőipari raktár tartozik e korszerűtlen üzemrészek sorába.

Az országban először Szegeden létesül építőipari telephely. Az államosítások idején még nem volt háznál állandó jellegű építőipar, nem volt olyan előd, akitől valamit is átvehettek volna. Ami jelenleg van, a gépesítés, az előregyártott elemek alkalmazása stb., mind azóta fejlődött ki. Tehát most érkezett el az az idő, amikor feltétlenül szükséges az építőipar megszervezése. Erre lesz példa éppen Szeged.

A Dorozsmai úti telephelyen az idén egyelőre az iparágány készül el. A továbbiakban

folyamatosan kapnak ott-hont a különböző részlegek. A mintegy 18 és félmillió forintos beruházás 1962-ig megvalósul.

Felépül egy betonozócsarnok és egy műköüzem, melyek előregyártást végeznek majd, azután ácstelep, asztalosüzem, gépkocsijavító és ga-

rázs, építőgépjavító üzem, bádógos- és lakatosműhelyek, valamint szakipari és szerelőipari raktárak. Utak, csatornák készülnek és ami ezeknél is fontosabb: 220 férőhelyes szociális épület, benne fürdő, öltöző, ebédlő.

A beruházási összeg és a tervfeladat jóváhagyott, a hitelt is megnyitották már. A terveket a Szegedi Tervező Vállalat készíti. A telephellyel jól jár az építőipari vállalat, mert rendezett körülmények között, a részlegek egymással együttműködve,

tervszerűen és olcsóbban bírnak majd dolgozni,

és nyer a város is: néhány befűthető telket és csendet. A Csongrád megyei építőknék tehát nincs okuk panasznara. A Kossuth Lajos sugárúton munkásszállójuk épül, a Bocskay utcában kétemeletes irodaház készül el még ebben az évben 2 millió 350 ezer forint költséggel, s jövőre megkezdhetik a központi telephely kialakítását.

Este hétkor találkozunk...

Fiatalok a napi munka után

— Hát persze, hogy szeretünk! — válaszolják egyszerre többen is, amikor elhangzik a kérdés: táncolni szeretnek-e?

Helyszín a Szegedi Szőrmé- és Bőrruhakészítő Vállalat KISZ-szervezetének új klubja. Körül fiúk, innen és túl a katonai szolgálaton, s lányok, tizenöt és huszonhárom évesek egyaránt. Ez az első klubdelületünk a gyártól most kapott klubban, szóval afféle avatóünnep. Eddig, ha munka után táncolni, beszélgetni akartak egy kicsit, be kellett járniuk az Ifjúsági Házba. Itt mégis más, itt az üzemből

sokkal otthonosabb. Jókedvük is valamennyien.

Sánta István veszi át a szót, aki a karbantartóműhelyben dolgozik, s mint lelkes színjátész, a most alakuló színjátszó csoport egyik pillére.

— Ezután minden szerda este összejövünk — mondja. Persze, nemcsak a tánc kedvéért, bár tagadhatatlanul jó dolog táncolni, s magam is nagyon szeretek. De ezeken a klubdelületeken szó esik majd a problémáinkról, meghívunk idősebb elvtársakat, kis műsorokat állítunk össze, s azzal igyekszünk kellemesebbé tenni a klubban eltöltött időt. Azt hiszem, a mi fiataljaink itt sokkal jobban érzik majd magukat, mintha különféle szórakozóhelyekre járnánk.

Táncolni legtöbb fiatal szeret. Vannak viszont kivételek is. Ilyen kivétel Szabó Katalin technikus, aki határozott nemmel válaszolt a táncal kapcsolatos kérdésre.

— És mivel tölti akkor a szabad idejét? — kíváncsilkodott a riporter.

— Ó, hát a táncon kívül még annyiféle lehetőség van a szabad idő eltöltésére. Sokat olvasok. Nagyon szeretem Mikszáth novelláit. Aztán a mozi meg a színház. Már megváltottam régen a bérletet, s húgommal, aki a Zeneművészeti Szakiskolán tanul, el-elmegyek egy-egy hangversenyre is.

Köves Györgynek, aki eltöltötte már a katonai szolgálatot, szintén megvan a bérlete az új színházi évadra.

— Kettőt is váltottam. Egy operabérletet és egy próza-operabérletet. Aztán megveszem a hangversenybérletet is, mert szeretem a zenét.

— Hogy mivel töltöm a szabad időmet munka után? Nyáron strandolással megvezéssel. Most is vasárnaponként egész nap lenn voltunk a Tiszán, s ha kifáradtunk az evezőpadon, újra meg újra felfrissített bennünket az úszás.

Aztán kiderül, hogy Köves György szenvedélyes halász és olvasásnak a jó könyveknek. Megrendelte és rendszeresen járatta a Tiszai Új Élet és Irodalmat és még vagy három lapot. A keresetének egy részét könyvekre költi, s már csinos kis könyvtára gyűlt össze otthon. Az üzemből megvásárolta a legújabb köteteket vásárolni. Jó érzés

hallani, amint — Zola, Balzac regényeiről, mint jó ismerősökről beszél. S végül az is kiderül, hogy táncolni ő sem szeret, akár Szabó Katalin. Hát senki sem szeret itt táncolni a fiatalok közül?

Dehogynem. Sipka Piroka és a fivére, Péter, mindjárt be is mutatják, mit tudnak. A lemezről egy angolkerülő zenéje csendül, s a szoba közepén ők ketten táncolnak. Nagyon szépen táncolnak.

— Tudnak ők amúgy is, »csörögni« — súgja valaki, talán picit rosszmájúságból. — De itt nálunk — mondja rögtön Hercz Ferenc — nincs és nem is lesz semmiféle »csörgés«. Legalábbis köztünk, kizsesek között nem. Nem engedünk meg ilyesmit. Izléstelen dolog...

A többiek is kedvet kapnak a tánchoz. Táncol Hévízi Joli, Imre Bor, aki a munka mellett most végzi el a bőripari technikumot. Sokan vannak a gyárban, akik a napi nyolc óra mellett iskolába járnak.

Negyven évvel ezelőtt a munkásfiatalok szórakozása a vasárnap délutáni örök billárdparti vagy a szombat esti tánciskola volt. Esténként pedig ivászatok a sarki kiskocsmában és erőt fitogtató veredések.

Akadnak még a mai fiatalok között olyanok, akik ma sem kívánnak többet enni. De megnyugtató és kellemes érzés megállapítani, hogy mostani munkásfiatalágunk egészében véve alaposan túllépett már ezen a fokon. Hogy műveli magát, hogy él benne a tudás utáni vágy, a tanulás igénye.

Mégsem utópia az, hogy megszűnik majd nem csupán a fizikai és szellemi munka, hanem a fizikai és a szellemi dolgozó között meglévő társadalmi és kulturáltságbéli különbség is.

Egy volt év társam egy gyufagyári munkásánál vett feleségül. Barna Pista most tanár, van már egy

kislányuk és nagyon boldogan élnek. Pedig mennyit jóslgattak akkor az évfolyamon, hogy nem fog a házassága sikerülni, hogy áhidhatatlan szakadék van egy értelmiségi és egy munkás között, hogy ha vannak is csodák, azok csak három napig tartanak...

Nem három nap múlt el azóta. Barnának zavartalan házasságát élnek. Ezek szerint valami mégsincs rendben az effajta csodák körül.

Az Egyetemi Könyvtár olvasótermében ilyenkor tanév elején még nem nagy a forgalom. Messze még a vizsgaidőszak!

Molnár Éva bölcsészhallgató egy Ady-kötetet lapozgatótt.

— Nem, ez már nem tartozik a napi munkához. Képeslapokat olvasgatni jöttem be, s aztán mégis Adynál kötöttem ki, mert nagyon szeretem a verseit. — Ó, az én szabad időm elég relatív dolog. Hiszen minél többet tanulnék, annál jobb volna. Viszont tanulni sem lehet állandóan, apró »kikapcsolódások« nélkül Szeretek moziba járni, szeretem a színházat, szeretek táncolni is. Van a bölcsészkaron egy színjátszó csoport. Annak a munkájában is részt veszek. Szerettem volna színművészi pályára lépni...

A egyetemi diákközhöz már elindultak a kollégiummókká való átfarmolás útján. A Bolyai János Kollégium, ahol a TTK hallgatói élnek az új tanévben, már ki is dolgozta a kollégiumi közösségi élet kialakításának programját. Milyen ez a program? Szerepelnek benne: kollektív mozi- és színházlátogatások, találkozó üzemek KISZ-fiatlajával, beszélgetések a város vezetőséivel, a munkásmozgalom régi harcosaival, művészekkel és írókkal.

Mennyi lehetőség, hányféle módszer a közös cél, a szocialista ifjúság felnevelése, kifarmálása érdekében.

(P—P)

Politechnikai oktatás — ezernél is több általános iskolában

A Művelődésügyi Minisztérium tájékoztatója szerint a politechnikai oktatást 1026 általános iskolában vezették be, több helyen, mint ahogy azt tervezték. A mezőgazdasági jellegű politechnikai képzés aránya az idén 57,5 százalékkal növekedett. Több mint 70 iskolában a

szülő, a patronáló üzemek segítségével rendezték be a műhelytermet. A minisztérium eddig a különböző üzemektől 5—6 millió forint értékű használaton kívüli anyagot vett át. Ez az érték az újabb átadásra kerülő anyagokkal mintegy 20 millió forintra emelkedik.

(Folytatjuk.)